

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/36/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116010082
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3116010082.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. apríla 2016 prejednal sťažnosť odsúdeného

L. P.

nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom obec D., ul. B. č. XXX t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Trenčín,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 6Pp/9/2016 zo dňa 15.02.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

L. v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 2T/64/2007 zo dňa 26.05.2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Nitra sp. zn. 1 To/31/2012 zo dňa 23.01.2013, pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods.1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. účinného do 01.01.2006, vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov, so zaradením do II. nápravno-výchovnej skupiny. Predpokladaný koniec trestu pripadá na deň 03.06.2018. Zároveň má ešte doposiaľ nevykonané tresty odňatia slobody uložené mu Okresným súdom Trenčín sp. zn. 2T128/2011 vo výmere 1 rok, Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 2T1/2014 vo výmere 18 mesiacov a Okresným súdom Partizánske v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 23 To65/2014 vo výmere 30 mesiacov, kde koniec trestov je predpokladaný na deň 01.05.2022.

Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 6Pp/9/2016 zo dňa 15.02.2016 bol návrh odsúdeného o podmienéne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods.1, 2 Tr. zák. zamietnutý.

Proti tomuto uzneseniu hneď po jeho vyhlásení podal odsúdený sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom svojej obhajkyne namietal, že od odsúdeného sa očakáva polepšenie a predpoklad, že v prípade podmienéne prepustenia na slobodu bude viesť riadny život. V tomto prípade možno konštatovať, že tieto podmienky odsúdený spĺňa. Odsúdený si je vedomý svojho protiprávneho konania, zo všetkých síl sa snažil preukázať svoj kritický postoj k trestnej činnosti. Odsúdený bol preradený na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom strázenia. Odsúdený riadne plnil tzv. „program zaobchádzania“. Počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody bol štyrikrát disciplinárne odmenený. Počas výkonu trestu odňatia slobody odsúdený nebol disciplinárne

potrestaný. Súd prvého stupňa argumentuje najmä tým, že sa odsúdený v minulosti opakovane dopúšťal trestnej činnosti. Uvedené je síce pravda, avšak v súčasnosti je dôležité zamyslieť sa nad budúcim spôsobom života odsúdeného. Jeho syn chce pomôcť otcovi, aby viedol riadny život. P. A. prejavil vážny záujem o svojho otca aj tým, že v deň verejného vyhlásenia napadnutého uznesenia sa osobne zúčastnil prejednávania žiadosti odsúdeného. Syn odsúdeného A. P. prikladá k odôvodneniu doplnenie jeho čestného vyhlásenia. Odsúdený sa práve na slobode chce pričiniť aspoň ku stabilizácii jeho už tak veľmi podlomeného zdravia, ktoré sa mu zo dňa na deň zhoršuje. Odsúdený vo výkone trestu upadá aj po psychickej stránke. Z hodnotenia ústavu síce vyplýva, že odsúdený bol odporúčajúci k podmiennečnému prepusteniu na slobodu s dohľadom a rovnako aj na zmenu pomerov odsúdeného. Uvedené hodnotenie ústav odôvodnil opakovanými súdnymi trestaniami odsúdeného a sociálnym neukotvením. V súčasnosti však odsúdený má na slobode svojho syna s priateľkou, ktorí chcú odsúdenému vybudovať riadne rodinné zázemie a pomôcť odsúdenému so zaradením do spoločnosti a vedeniu riadneho života. Podstatnou skutočnosťou je aj návrh prokurátora, ktorý taktiež navrhol súdu vyhovieť žiadosti odsúdeného, podmiennečne ho prepustiť a určiť mu primeranú skúšobnú dobu s probačným dohľadom. V tomto prípade, ak by súd zrušil napadnuté uznesenie a podmiennečne by prepustil odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody s tým, že by odsúdenému nariadil probačný dohľad, pomohlo by to na jednej strane samotnému odsúdenému a na strane druhej aj spoločnosti minimalizovať riziká opakovania trestnej činnosti. Odsúdený sa až v čase po skončení verejného zasadnutia dozvedel, že jedným z prísediacich členov senátu bol pán T. P., dlhoročný známy odsúdeného a bývalý príslušník Preventívno- bezpečnostnej služby. Všetko bolo v poriadku, až pokiaľ medzi nimi nevznikol konflikt. Z toho dôvodu sa aj prestali stretávať. Nepriateľský vzťah a s tým spojené správanie pána P. k odsúdenému podľa tvrdenia odsúdeného súviselo s uvedeným konfliktom, na základe ktorého sa „rozišli v zlom“, čo v čase konania verejného zasadnutia vedel aj pán P.. Odsúdený preto namieta postup súdu, ktorým boli porušené ustanovenia o konaní, pán T. P. mal byť v zmysle § 31 Tr. por. vylúčený z vykonávania úkonov v tomto konaní, nakoľko je tu jednoznačná pochybnosť o jeho nezáujatosti pre pomer k odsúdenému. Odsúdený má 68 rokov, je ťažko zdravotne postihnutý, má vážne poškodený zrak. V úvode, ani počas celého verejného zasadnutia, na ktorom bol odsúdený prítomný, nebol schopný dobre rozpoznať osoby prísediace v senáte, ktoré sedeli za sudcovským stolom vo veľkej pojednávacej miestnosti. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie prvostupňového súdu a rozhodol tak, že odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustí a určí mu primeranú skúšobnú dobu, nariadi odsúdenému probačný dohľad, prípadne uloží odsúdenému primerané povinnosti a obmedzenia, alternatívne aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie prvostupňového súdu a uložil prvostupňovému súdu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol v prospech odsúdeného. Aj syn odsúdeného prejavil vôľu a odhodlanie, že v prípade podmiennečného prepustenia je pripravený svojmu otcovi pomáhať viesť riadny život, a to predovšetkým na žalostný zdravotný stav jeho otca, ktorého nevidel viac než 22 rokov, no dokázal sa cez to všetko preniesť a akceptovať to. Je s otcom v intenzívnom, takmer každodennom kontakte približne 5 mesiacov. Je pripravený mu pomôcť žiť riadny, usporiadaný a slušný život, pomáhať mu v zlepšovaní jeho zdravotného stavu a vytvárať podmienky, aby sa zaradil do spoločnosti, ako platný občan dodržiavajúci zákony, morálne hodnoty a etiku.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je zákonné a správne. V dôvodoch uznesenia sa súd podrobne zaoberal okolnosťami, ktoré ho viedli k zamietajúcejmu rozhodnutiu, a tieto si aj krajský súd v celom rozsahu osvojil.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z hodnotenia na odsúdeného, ktoré je podrobne uvedené v dôvodoch napadnutého uznesenia, ale najmä z jeho záveru vyplýva, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a ústav ho odporúča podmiennečne prepustiť. Odsúdený si žiadosť o podmiennečné

prepustenie podal v zákonom určenej lehote. Ako teda správne skonštatoval prvostupňový súd formálna podmienka na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody splnená bola. Z hodnotenia ústavu zároveň aj vyplynulo, že riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného je stredne vysoké a jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá. Odsúdený bol opakovane súdne trestaný a správne preto prvostupňový súd dospel k záveru, že nie je dostatočná záruka, že bude viesť na slobode riadny život. Táto záruka nie je zvýšená ani následným záujmom syna odsúdeného o jeho osobu, či ochotou poskytnúť mu zázemie, keď v doterajšom živote odsúdeného nevedel ovplyvniť jeho chovanie, sám skonštatoval v prehlásení, že niekoľko rokov neboli v kontakte. Materiálna podmienka na podmiennečné prepustenie teda splnená nebola, ako to správne prvostupňový súd skonštatoval.

Krajský súd nemá pochybnosti o objektivite spracovaného posudku na odsúdeného, preto sa stotožnil aj so záverom posudku, že riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného je stredne vysoké. Odhliadnuc od hodnotenia, krajský súd považuje za potrebné uviesť, že L. P. je osobou 18-krát súdne trestanou a na jeho osobu už bolo pôsobené viacerými podmiennečnými aj nepodmiennečnými trestami odňatia slobody, ktoré absolútne nevedli k jeho náprave, neodradili ho od páchania ďalšej trestnej činnosti.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti týkajúce sa osoby odsúdeného, má aj krajský súd pochybnosti o tom, že by náprava odsúdeného a naplnenie účelu trestu, tak ako to vyžaduje Trestný zákon, mohli byť dovŕšené aj jeho prípadným podmiennečným prepustením na slobodu. Navyše má nevykonané ešte ďalšie tresty odňatia slobody, ktorých ukončenie je predpokladané až na deň 01.05.2022.

K ním namietanému zloženiu senátu prvostupňového súdu je potrebné uviesť, že odsúdený má právo v zmysle § 31 ods.4 Tr. por. namietat zaujatosť členov senátu bez meškania, len čo sa o dôvodoch vylúčenia dozvedel. Namietanie zo strany odsúdeného ex post, teda po vykonanom verejnom zasadnutí, najmä s poukazom na okolnosť, že bol s členom senátu P. v dennodennom kontakte, napriek tomu ho na verejnom zasadnutí nespoznal, nie je jednak námietkou zaujatosti podanou bezodkladne, o ktorej teda súd podľa § 32 ods. 4 Tr. por. nerozhoduje, ale vyznieva aj ako tvrdenie účelovo a nevierohodne.

Z uvedených dôvodov sa preto krajský súd stotožnil s výrokom napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie zamietnutý a jeho závery uvedené v jeho odôvodnení si v celom rozsahu osvojil a s týmito sa stotožnil. Sťažnosť odsúdeného preto nepovažoval za dôvodnú a túto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.